

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, dnia 26-06-2018

Znak: SPN.III.4130.32.2018

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2018r. poz. 994 ze zm.) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2017r. poz. 1073 ze zm.)

stwierdzam nieważność

Części uchwały Nr XLIII/352/18 Rady Gminy Bieliny z dnia 8 maja 2018r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Bieliny – miejscowości Huta Podłysica, zwanej dalej planem, tj.:

1. W zakresie braku wydzielenia na rysunku planu miejscowego terenów dróg oraz terenów ciągów pieszo-jezdnych, tj.:

- a) § 4 ust. 1 pkt 2 uchwały
- b) § 4 ust. 6 pkt 3 uchwały,
- c) § 4 ust. 6 pkt 4 uchwały.

2. 4. W zakresie braku zgód na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze

- wszystkich ustaleń planu, zarówno w tekście jak i na rysunku (załącznik Nr 1 do uchwały), dotyczących części działek:

- nr ewid.: 219 i 222 położonych na terenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonym symbolem 1.MN.3,
- nr ewid.: 224 i 226 położonych na terenie zabudowy o charakterze zagrodowym i mieszkaniowej jednorodzinnej, zagrożony podtopieniami poza terenami zagrożonymi powodzią, oznaczonym symbolem 2.RM.MN.8.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 8 maja 2018r. Rada Gminy Bieliny podjęła uchwałę Nr XLIII/352/18 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Bieliny – miejscowości Huta Podłysica.

W dniu 13 czerwca 2018r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz zobowiązał Przewodniczącego Rady Gminy Bieliny do złożenia wyjaśnień i odniesienie się do przedłożonych do uchwały zarzutów.

Pismem z dnia 19 czerwca 2018r., znak: IN-BP.6721.11.1.2018, Przewodniczący Rady Gminy Bieliny złożył wyjaśnienia i odniósł się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Przedmiotowa uchwała oceniana jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2017r. poz. 1073 ze zm.), zwanej dalej ustawą.

Przepis art. 28 ust. 1 ustawy stanowi, że istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem oraz złożonej odpowiedzi na wszczęcie postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem zasad oraz trybu sporządzania planu miejscowego

I. W zakresie istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy oraz § 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (t. j. Dz. U. Nr 164, poz. 1587) poprzez brak wydzielenia na rysunku planu liniami rozgraniczającymi terenów dróg i terenów ciągów pieszo-jezdnych.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.

W myśl § 4 pkt 1 ww. rozporządzenia ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów powinny zawierać określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania, a także symbol literowy i numer wyróżniający go spośród innych terenów.

Tymczasem zapisy zawarte:

a) w § 4 ust. 1 pkt 2 uchwały dopuszczają, w całym obszarze planu, lokalizowanie dojazdów niewydzielonych, ciągów pieszych, ciągów pieszo-jezdnych, ścieżek rowerowych,

b) w § 4 ust. 6 pkt 3 uchwały dopuszczają zmianę kwalifikacji dróg wewnętrznych i ciągów pieszo-jezdnych oznaczonych symbolami KDW i KDX z dróg wewnętrznych na publiczne. Taka zmiana wiąże się z dostosowaniem (zwiększeniem) ich parametrów i tym samym zmianą przeznaczenia terenów przyległych do tych dróg. Należy dodać, że najmniejsza szerokość drogi wewnętrznej w liniach rozgraniczających wynosi 8m (§ 21 ust. 3 uchwały), a ciągu pieszo-jezdnego 6,0m (§ 23 ust. 3 uchwały). Natomiast z § 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 2016r. poz. 124) wynika, że najmniejsza szerokość drogi publicznej wynosi 10m.

c) w § 4 ust. 6 pkt 4 uchwały dopuszczają realizację dojazdów niewydzielonych liniami rozgraniczającymi nadając im odpowiednie parametry (minimalną szerokość 5m - § 4 ust. 6 pkt 4 lit. a) uchwały oraz 6,5m - § 4 ust. 6 pkt 4 lit. b) uchwały). Dojazdy te w rzeczywistości pełnią rolę dróg wewnętrznych lub ciągów pieszo-jezdnych.

Zgodnie z treścią rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (załącznik Nr 1 do rozporządzenia) drogi publiczne (oznaczone symbolem KD - kolor biały) oraz drogi wewnętrzne (oznaczone symbolem KDW - kolor jasnoszary) stanowią odrębny sposób przeznaczenia terenów. Stąd też droga publiczna oraz droga wewnętrzna – traktowane jako odmienny rodzaj przeznaczenia terenu – muszą spełniać wymogi określone w art. 15 ustawy, tj. mieć właściwe oznaczenie barwne, odpowiednie dla tego terenu ustalenia. Lokalizacja dróg publicznych oraz dróg wewnętrznych z uwagi na ich przeznaczenie i odmiennie zasady gospodarowania powinna być wskazana w części graficznej planu oraz zostać wydzielona stałą i niepodlegającą przesunięciu linią rozgraniczającą (wyrok NSA z dnia 25.06.2013r., sygn. akt: II OSK 2836/12).

A zatem ustalenia planu miejscowego dopuszczające możliwości wyznaczenia przedmiotowych dojazdów w dowolnym miejscu bez wyodrębnienia ich liniami rozgraniczającymi na rysunku planu oraz możliwość zmiany klasyfikacji dróg wewnętrznych i ciągów pieszo-jezdnych na drogi publiczne należy traktować jako istotne naruszenie zasad sporządzania planu.

II. W zakresie istotnego naruszenia trybu sporządzania planu miejscowego:

Uchwała narusza art. 17 pkt 6 lit. c) ustawy w związku z art. 7 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t. j. Dz. U. z 2017r. poz. 1161 ze zm.) poprzez brak uzyskania zgód na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze.

Zgodnie z art. 17 pkt 6 lit. c) ustawy wójt uzyskuje zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze.

W myśl art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze, wymagających zgody, dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

W świetle art. 7 ust. 2 pkt 1 tej ustawy przeznaczenie na cele nierolnicze gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi.

Tryb i zasady udzielania tej zgody zostały określone właśnie w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Wykładnia przepisów tego aktu prawnego wymaga, aby zgoda na zmianę przeznaczenia została udzielona w formie decyzji administracyjnej.

W przedmiotowym planie miejscowym działki nr ewid.:

- 219 i 222 położone są na terenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonym symbolem 1.MN.3,
- 224 i 226 położone są na terenie zabudowy o charakterze zagrodowym i mieszkaniowej jednorodzinnej, zagrożony podtopieniami poza terenami zagrożonymi powodzią, oznaczonym symbolem 2.RM.MN.8.

Z podkładu mapowego, na którym sporządzono rysunek planu miejscowego (załącznik Nr 1 do uchwały) wynika, że na przedmiotowych działkach występują grunty rolne klasy III, dla których nie uzyskano zgód na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze.

W dokumentacji prac planistycznych brak jest jakichkolwiek decyzji administracyjnych potwierdzających uzyskanie takich zgód.

Jednocześnie tut. organ przyjmuje wyjaśnienia zawarte w odpowiedzi na wszczęcie postępowania nadzorczego z dnia 19 czerwca 2018r., znak: IN-BP.6721.11.1.2018, dotyczące pkt: 3, 4 i 5.2 – 5.4 przedmiotowego wszczęcia.

Organ nadzorczy stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały w zakresie określonym sentencją niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego.

Organ nadzoru zdecydował zatem o stwierdzeniu nieważności przedmiotowej uchwały w takiej części, która pozwala na zafunkcjonowanie uchwały w obrocie prawnym w pozostałym zakresie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wpis w postępowaniu przed sądem administracyjnym w sprawach skarg na akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego wynosi 300zł.

Agata Katarzyna Wojtyszek
Wojewoda Świętokrzyski

Potwierdzam zgodność kopii z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	984857.2338856.2413307
Nazwa dokumentu	Rozstrzygnięcie nadzorcze w części - Huta Podlysica, gm. Bieliny.pdf
Tytuł dokumentu	Rozstrzygnięcie nadzorcze w części - Huta Podlysica, gm. Bieliny
Sygnatura dokumentu	SPN.III.4130.32.2018
Data dokumentu	2018-06-26 15:22:53
Skrót dokumentu	0786814F4B50B5EB2E9D71BF08D319A711D0C9E1
Wersja dokumentu	1.17
Data podpisu	2018-06-26 15:22:12
Podpisane przez	Agata Katarzyna Wojtyszek Wojewoda Świętokrzyski
	EZD 3.30.481.4063.3664
Data wydruku:	2018-06-28 08:18:35
Autor wydruku:	Furmańska Dorota Inspektor wojewódzki